

[Miljøministeren]

om et krav om brugerbetaling. Handlingsplanen og beretningen har imidlertid medført, at den nugældende pligt, men også ret for kommunerne til at yde skattefinansierede tilskud til anlæg af almen offentlig interesse ophæves i det foreliggende lovforslag, således at spildevandsafledningen for fremtiden skal bygge på 100 pct. brugerfinansiering.

Der er ikke hermed taget højde for for eksempel skoler m.v. Jeg synes ikke, det er rimeligt at blande disse ting ind i denne debat.

Vi må heller ikke glemme, at det netop har været kendetegnet for den debat, der førte frem til de vedtagelser om vores vandmiljøhandlingsplan, at befolkningen forstod, at nu var det altså op over. To tredjedele af befolkningen har i en opinionsundersøgelse her givet klart udtryk for, at de er positive over for betaling, efter at regningen er udstedt.

Derfor er det rigtigt – i overensstemmelse med Folketinget – at denne bestemmelse her og nu bliver gennemført. Det vil også blive klart for brugerne i endnu stærkere grad, hvor meget den forøgede indsats på spildevandsområdet kommer til at koste. Ja, vi kunne måske være en lille smule skarpe og konstatere, at det er nu, det skal afsløres, hvor megen vægt der er bag den vældige opbakning om nu at få rensset vores miljø.

Lovforslaget fastsætter rammerne for, hvorledes de kommende års store investeringer i de kommunale spildevandsanlæg skal eller kan finansieres, og udtaler således ikke en direkte almindelig miljømæssig hensigt.

De mål for forbedringer af miljøtilstanden, som handlingsplanen og beretningen har fastsat, skal for så vidt angår den kommunale indsats nås ved øgede rensningskrav. Det udmøntes med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven.

Den anden side var forenkling af lovforslaget, det var i lovforslagets hovedoverskrift. Lovforslaget anviser et forenklet system til at finansiere spildevandsudgiften. Det er i disse regler, lovforslagets tyngde ligger. Lovforslaget bygger på resultatet af et arbejde i et af Miljøstyrelsen på min anmodning nedsat udvalg.

Udvalget måtte konkludere, at de gældende betalingsregler generelt set giver anledning til betydelige administrative vanskeligheder, og at der på området er et betydeligt behov for forenkling og smidiggørelse.

Lovforslaget bygger på det hovedprincip, at spildevandsafledning eller kloakforsyning er en forsyningsvirksomhed, som fru Marianne Jøvedt klart var inde på, en forsyningsvirksomhed, der finansieres af brugerne og dermed også forurenerne efter ensartede retningslinjer.

Betalingsreglerne for spildevandsbortledning foreslås inden for den enkelte kommunes kloakforsyning indrettet således, at der betales en engangsafgift for tilslutningsmulighed til det offentlige spildevandsanlæg, suppleret af løbende anlægs- og driftsudgifter. Når engangsafgiften er betalt, så skal grundejeren, hvis ejendommens anvendelse ikke ændres, ikke senere kunne mødes med krav om nye og større engangsbetalinger. Kommunens øvrige og fremtidige finansieringsbehov dækkes herefter alene af de løbende afgifter, der fastsættes hvert år af kommunalbestyrelsen i forbindelse med den årlige budgetlægning. Hermed vil der være opnået den tiltrængte forenkling, som har været søgt længe.

Der er dog ingen tvivl om, at der kommer en hel masse forskellige problemer frem. De problemer er rundet stærkt op, også af hr. Trøjborg. Der er spørgsmålet om forholdet mellem udgifterne mellem bolig og erhverv. Her kan jeg sige, at lovforslaget tilsigter, at fordelingen af udgifterne ved spildevandsbortskaffelsen skal stå i forhold til, hvad de enkelte grupper af forbrugere belaster kloaksystemet og dermed rensningsanlægget med. Sådan er det også i dag. Der er ikke på dette punkt tilstræbt nogen ændring. Det skal også fremover være et princip, at forurenere betaler for forureningsbækampelsen. Der har også været talt om særbidrag, og det er efter lovforslaget en pligt for kommunen, at man skal kunne opkræve særbidrag for særligt forurenede spildevand. Det er således i god overensstemmelse med princippet om, at forurenere betaler, at der opkræves ekstrabidrag fra virksomheder, der bortleder særligt forurenede spildevand og derfor belaster rensningsanlægget mere end normalt.

Så er der forholdet til bloktilskuddene. Det er kommunens mulighed, ja pligt til at yde tilskud til kloakforsyningen, der falder væk. Dermed får kommunerne som følge af forslaget fra og med 1988 mindre udgifter, og i henhold til det udvidede totalbalanceprincip så skal disse mindre udgifter på linje med de andre initiativer for det kommunale lov- og cirkulærepro-